

ת"פ 21529/11/14 - מדינת ישראל נגד עמאד גאבר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 21529-11-14 מדינת ישראל נ' גאבר(עציר) 08 מרץ 2015

בפני כב' השופטת דנה כהן-לקח
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עמאד גאבר (עציר)

הנאשם

גזר-דין

1. ביום 4.3.2015 הורשע הנאשם, על-פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות שיוחסו לו בכתב-אישום מתוקן כדלקמן: שלוש עבירות של גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק); עבירה אחת של החזקת נכס החשוד כגנוב לפי סעיף 413 לחוק העונשין; וכן שתי עבירות של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287 לחוק.

כתב-האישום המתוקן מחזיק ארבעה אישומים. בהתאם לעובדות האישום הראשון, ביום 29.10.2014, בין השעות 17:00-19:00 או בסמוך לכך, במחלקת היולדות בבית-חולים הדסה עין-כרם בירושלים, נכנס הנאשם לחדר בו שהתה המתלוננת הגב' זריהן בבית-החולים, ואז נטל ונשא מהכסא שליד מיטתה של המתלוננת מכשיר טלפון נייד מסוג איפון 4 השייך לה, ללא הסכמתה ובמטרה לשלול אותו שלילת קבע. בגין אישום זה יוחסה לנאשם עבירה אחת של גניבה.

בהתאם לעובדות האישום השני, ביום 29.10.2014, בשעה 17:30 או בסמוך לכך, במחלקת יולדות בבית-החולים הדסה עין-כרם בירושלים, נכנס הנאשם לחדר בו שהתה המתלוננת הגב' סופר בבית-החולים, חיפש בחפציה של המתלוננת וגנב מהחדר את הפלאפון שלה. המתלוננת הבחינה בנאשם יוצא מהחדר עם הפלאפון, יצאה אחריו וביקשה שיחזיר לה אותו, ואילו הנאשם זרק את הפלאפון לפח-זבל ופנה ללכת מהמקום. המתלוננת קראה לעזרת האחות, וזו בעזרת המנקה שעבדה במקום, תפסה את הנאשם וקראה לביטחון. למקום הגיע תורן הביטחון, אשר מצא את הנאשם כשבידו שקית ובה טוסטר השייך לבית החולים ועליו הכיתוב "שייך ליחידת הפרזיס", וכן מכשיר טלפון שגנב הנאשם כמתואר באישום הראשון לעיל. בגין אישום זה יוחסה לנאשם עבירה נוספת, שנייה במספר, של גניבה, וכן עבירה של הזקת נכס החשוד כגנוב.

בהתאם לעובדות האישום השלישי, ביום 30.10.2014, במסגרת הליך מ"י 50466-10-14 בבית משפט השלום בירושלים בפני כב' השופטת ג'ויה סקפה-שפירא, בעקבות האירוע המתואר באישום השני לעיל, הורה בית-המשפט על

שחרורו של הנאשם ממעצר בתנאים, וביניהם נאסר על הנאשם להתקרב לבתי-החולים הדסה עין-כרם, הדסה הר-הצופים ושערי צדק עד ליום 30.1.2015, אלא אם יזדקק לאשפוז או לטיפול רפואי בבית-החולים. ביום 2.11.2014, בין השעות 14:00-15:00 או בסמוך לכך, במחלקת טיפול נמרץ ילדים בבית-חולים הדסה עין-כרם בירושלים, נכנס הנאשם לחדר בו שהה המתלונן מר רבינוביץ שעה שבתו אושפזה בבית החולים, וגנב מהחדר שלושה תיקים השייכים למתלונן: מזוודה ובה בגדי ילדים, תיק גב ובו אוכל וחיטפים, וכן תיק גב נוסף ובו בגדי המתלונן ותפילין. בגין אישום זה יוחסה לנאשם עבירה נוספת, שלישית במספר, של גניבה, וכן עבירה של הפרת הוראה חוקית.

בהתאם לעובדות האישום הרביעי, ביום 2.11.2014, בסמוך לשעה 17:00, הפר הנאשם את ההוראה החוקית שניתנה מאת בית-המשפט ושהה בבית-החולים שערי-צדק בירושלים. כמו-כן, נמצאו בכליו שלושת התיקים הגנובים, אשר נגנבו כמתואר באישום השלישי לעיל. בגין אישום זה יוחסה לנאשם עבירה נוספת, שנייה במספר, של הפרת הוראה חוקית.

2. בכל אלה הודה הנאשם ובגין כך הורשע בעבירות שיוחסו לו. הסדר הטיעון בין הצדדים לא כלל הסכמה לעניין העונש והצדדים נותרו חופשיים בטיעוניהם.

טיעוני הצדדים לעונש

3. בא-כוח המאשימה, עו"ד בינשטוק, טען כי מתחם העונש ההולם בנוגע לאישומים הראשון עד השלישי יחדיו, נע ממאסר קצר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר בפועל. בנוגע לאישום הרביעי, טען בא-כוח המאשימה כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר בפועל קצר ועד 6 חודשי מאסר בפועל. המאשימה עתרה למקם את עונשו של הנאשם ברף העליון של מתחמי הענישה ההולמת, ולהטיל על הנאשם עונש כולל של 32 חודשי מאסר בפועל, במצטבר לעונש המאסר בפועל אותו הנאשם מרצה היום בגין תיק אחר. זאת, לצד הטלת מאסר מותנה משמעותי.

מנגד, בא-כוח הנאשם, עו"ד סוואעד, טען כי יש לקבוע מתחם ענישה הולמת אחד בגין שני האישומים הראשונים, ומתחם ענישה הולמת נפרד בגין שני האישומים האחרונים. לפי הנטען, כל אחד משני המתחמים נע ממאסר מותנה ועד עונש מאסר קצר בפועל. הסנגור עמד על מכלול הנסיבות לקולא בעניינו של הנאשם ועתר להעמיד את העונש ברף הנמוך של המתחמים הנטענים ולהסתפק בששה חודשי מאסר בפועל.

הנאשם טען בדבריו לפני כי ביצע את העבירות תחת כדורים של משככי כאבים וביקש התחשבות במצבו.

ריבוי עבירות - הערה מקדימה

4. מאחר שבנסיבות המקרה דנן, הורשע הנאשם בביצוע מספר עבירות במסגרת ארבעה אישומים, השאלה המתעוררת בפתח הדיון הינה האם ארבעת האישומים (או חלקם) מהווים אירוע כולל לצורך קביעת מתחם ענישה הולמת, או שמא מדובר באירועים נפרדים אשר יש לקבוע בנוגע לכל אחד מהם מתחם ענישה נפרד (ראו: סעיף 40ג

לחוק העונשין).

5. העבירות נשוא האישומים הראשון והשני הן דומות במהותן, ובוצעו בין כתליו של אותו בית-חולים (הדסה-עין כרם), בתוך אותה מחלקה (מחלקת יולדות) ובמסגרת אותו טווח-שעות (17:00 עד 19:00). לפיכך, אני סבורה כי הן לפי "מבחן הקשר ההדוק" והן לפי "המבחן הצורני-עובדתי", מדובר באירוע אחד הכולל מספר "מעשים", בגינם יש לקבוע מתחם אחד כולל של ענישה הולמת (למבחן "הקשר ההדוק" ולמבחן "הצורני-עובדתי" ראו: ע"פ 4913/10 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)).

העבירות נשוא האישומים השלישי והרביעי בוצעו לאחר שנאסר על הנאשם בצו שיפוטי להתקרב לבתי-חולים בירושלים. הן בוצעו תוך הפרתו של הצו השיפוטי האמור במהלך אותו היום (2.11.2014). זאת ועוד; התיקים שנגנבו מהמתלון מר רבינוביץ באישום השלישי, אותרו במסגרת תפיסת הנאשם באישום הרביעי שעות ספורות לאחר ביצוע הגניבה האמורה. לפיכך, אני סבורה כי הן לפי "מבחן הקשר ההדוק" והן לפי "המבחן הצורני-עובדתי", האישומים השלישי והרביעי מהווים אירוע אחד הכולל מספר "מעשים", אשר אף בגינם יש לקבוע מתחם אחד כולל של ענישה הולמת.

6. כאן המקום לציין כי מתקיימת זיקה ממשית בין כל ארבעת האישומים, בשים לב לכך שמכלול המעשים התרחשו בסמיכות זמנים זה לזה ונועדו לשרת אותה תוכנית עבריינית (כניסה לבתי-חולים במטרה לבצע בין כתליהם עבירות רכוש של גניבת חפצים אישיים). לפיכך, אני סבורה כי לאחר שלב קביעת מתחמי הענישה ההולמת, יהיה מקום לגזור על הנאשם עונש כולל, כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין. זאת, תוך חפיפה פנימית מסוימת של העונשים בגין האירועים שפורטו.

מתחמי הענישה ההולמת

7. על-פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם את מעשי העבירה, בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה.

8. **בכל הנוגע לאירוע נשוא האישומים הראשון והשני** - אירוע זה כולל גניבת שני מכשירי טלפון מחדריהן של יולדות בבית-החולים, וכן החזקת טוסטר של בית-החולים החשוד כגנוב. **הערכים החברתיים שנפגעו** בגין עבירות אלה עניינם בהגנה על קניינו של הפרט ועל תחושת ביטחונו האישי. בפרשה אחרת כבר הבעתי דעתי כי כיום מכשיר טלפון נייד אינו מהווה עבור המשתמש מכשיר טלפון בלבד, אלא משמש כמחשב אישי, בו מאוחסן מידע אישי. לפיכך, מעבר לחסרון הכיס והצורך לדאוג לקבלת מכשיר טלפון חדש במקום זה שנגנב, גניבת מכשיר טלפון נייד מובילה גם לעוגמת נפש ולפגיעה בפרטיות (ראו והשוו: ת"פ (ירושלים) 4959-05-12 מדינת ישראל נ' סיאד (29.5.2013)). עוצמת הפגיעה בערכים אלה הייתה משמעותית בשים לב ל**נסיבות ביצוע העבירות**, שכן הנאשם גנב משתי מתלוננות את מכשירי הטלפון שלהן, בעודן מאושפזות במחלקת יולדות בבית-החולים תוך ניצול לרעה של מצבן הפיזי והנפשי אותה עת. נראה כי הייתה מידה של תכנון במעשיו של הנאשם, שהפך את בית-החולים ליעד לביצוע עבירות רכוש כלפי

השוהים שם תוך ניצול חולשתם. לצד כל אלה, יש לתת את הדעת לכך שאין מדובר בעבירות רכוש מן הרף הגבוה, המעשים לא בוצעו תוך תחכום רב, ואף לא לוו בהפעלת אלימות מצד הנאשם אף כאשר נתקל באחת המתלוננות פנים מול פנים. כמו-כן, בסופו של יום הרכוש הגנוב הושב למתלוננות. בחינת הענישה הנוהגת מעלה כי בגין גניבה של מספר מכשירי טלפון ניידים, נוהגים בתי המשפט על דרך-הכלל להטיל עונשים הכוללים רכיב של מאסר בפועל (ולו לריצוי בדרך של עבודות שירות).

בהתחשב בכל אלה, ובשים לב לעקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה, אני סבורה כי מתחם הענישה ההולמת בגין האישומים הראשון והשני יחדיו נע ממאסר קצר בפועל ועד 10 חודשי מאסר בפועל (ראו והשוו לעניין מתחם ענישה הולמת בגין גניבת טלפון נייד אחד שלא בין כותלי בית-חולים: רע"פ 6365/13 קליינר נ' מדינת ישראל (23.9.2013); עוד ראו והשוו לעניין המתחם: ת"פ (י-ם) 41287-07-13 מדינת ישראל נ' בן חיים ((9.10.2013)).

9. **בכל הנוגע לאירוע נשוא האישומים השלישי והרביעי** - אירוע זה כולל שתי עבירות של הפרת הוראה חוקית וכן גניבה של שלושה תיקים עם ציוד אישי (בגדים, אוכל ותפילין). הפרתו של הצו השיפוטי שאסר על הנאשם להתקרב לבתי-חולים בירושלים כחלק מתנאי שחרורו ממעצר, הוביל לפגיעה בערכים המוגנים של שמירה על הסדר הציבורי ועל שלטון החוק תוך כיבוד החלטות וצווים שיפוטיים. זאת ועוד; ההפרה הנדונה נוגדת את האמון שנתן בית-המשפט בנאשם כאשר שחרר אותו ממעצרו בתנאים מגבילים, ואף-על-פי-כן הנאשם הפר אותם ימים ספורים בלבד לאחר שחרורו ממעצר. ודוק, הנאשם לא רק נכנס לשני בתי-חולים שונים באותו יום תוך הפרה של צו שיפוטי, אלא גם גנב שלושה תיקים אישיים של המתלונן מר רבינוביץ. עוצמת הפגיעה בקניין הפרטי ובפרטיות הייתה משמעותית, בשים לב לכך שהנאשם ניצל לרעה את מצבו של המתלונן בעת ששהה בבית-החולים עקב אשפוזה של בתו במחלקת טיפול נמרץ ילדים, וגנב את שלושת תיקיו של המתלונן בהם היו החפצים האישיים של המתלונן ושל בתו המאושפזת. התיקים הגנובים אמנם הוחזרו למתלונן, אך זאת רק בזכות תפיסתו של הנאשם בכף. הנאשם מעל באמון שנתן בו בית-המשפט והתנהלותו מצביעה על העדר מורא, על זלזול בשלטון החוק ועל ניצול מכוער של מצבם הפגיע של חולים המאושפזים בבתי-חולים במחלקה רגישה (טיפול נמרץ ילדים) ובני-משפחותיהם הנמצאים עמם, לצורך ביצוע עבירות רכוש.

בהתחשב בכל אלה, ובשים לב לענישה הנוהגת ולעקרון ההלימה, אני סבורה כי מתחם הענישה ההולמת בגין האישומים השלישי והרביעי יחדיו נע אף הוא ממאסר קצר בפועל ועד 10 חודשי מאסר בפועל.

10. בנסיבות העניין, לא ראיתי לחרוג מהמתחמים שנקבעו לחומרה משיקולי הגנה על שלום הציבור, ואף לא ראיתי לחרוג מהם לקולא משיקולי שיקום.

קביעת העונש המתאים

11. לצורך גזירת העונש, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40א לחוק העונשין:

לקולא, שקלתי את הודאת הנאשם בעובדות כתב-האישום המתוקן ואת לקיחת האחריות מצדו. בנוסף, לקחתי

בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו בטיעוני הסנגור לפני. אעיר כי מעיון בגזר-הדין שניתן בעניינו של הנאשם ביום 16.11.2014 בת"פ (י-ם) 59146-03-11 עולה כי בתקופה שקדמה לביצוע העבירות נשוא התיק הנוכחי, ניסה הנאשם להיגמל מהתמכרות לסמים והיה בטיפול יחידת של"ם לאחר שסיים בהצלחה טיפול בקהילת "אלפטאם". למרבה הצער, בשלב מסוים חלה רגרסיה בתהליך הגמילה מסמים תוך התדרדרות במצבו של הנאשם. העבירות נשוא התיק הנוכחי בוצעו ככל הנראה על רקע אותה רגרסיה.

לחומרה, שקלתי את עברו הפלילי המכביד של הנאשם, אשר כולל מעל 10 הרשעות קודמות במספר רב של עבירות רכוש, סמים ואלימות. הנאשם החל לבצע עבירות לפני כ- 25 שנים, ומאז ריצה למעלה מעשרה עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, חלקם לתקופות ממושכות. כעת מרצה הנאשם עונש מאסר בפועל שנגזר עליו לאחרונה בתיק אחר, בגין הרשעה בעבירות סמים. התמונה המתקבלת מעיון בגיליון הרישום הפלילי של הנאשם היא כי למרבה הצער, למרות הניסיון לגמילה מסמים (שלא החזיק מעמד לאורך זמן) הנאשם לא מצליח להתנתק מאורח החיים העברייני והוא נכשל פעם אחר פעם בפלילים, תוך שהוא מנצל חולשתם של אחרים, פוגע בסביבתו ומביע בהתנהגותו העדר מורא מפני החוק.

12. מנימוקים עליהם עמדתי בפסקה 6 לעיל, אני רואה להטיל על הנאשם עונש כולל בגין העבירות בגין הורשע, תוך חפיפה פנימית מסוימת של העונשים בגין שני המתחמים שפורטו. לאחר איזון בין השיקולים לקולא ולחומרה, אני סבורה כי יש למקם את עונשו של הנאשם מעל לרף הבינוני של המתחמים שנקבעו. בהמשך לכך, יצוין כי הנאשם מרצה כעת עונש מאסר בפועל שנגזר עליו בתיק אחר (ת"פ (י-ם) 59146-03-11). בהתחשב בשיקולים לחומרה כמבואר לעיל, אני רואה להורות כי עונש המאסר בפועל שייגזר על הנאשם בתיק זה ירוצה במצטבר לעונש המאסר בפועל אותו הוא מרצה כעת בגין התיק האחר. (זאת, בניכוי ימי המעצר בתיק זה עד יום 16.11.2014, אז החל הנאשם לרצות את עונש המאסר בפועל שנגזר עליו בתיק האחר). אעיר כי נוכח הריצוי המצטבר האמור, נמנעתי מלהעמיד את עונשו של הנאשם בתיק שלפניי קרוב לרף הגבוה של המתחמים שנקבעו.

לסיום, יצוין כי מאחר שהרכוש הגנוב הושב למתלוננים, לא ראיתי להטיל על הנאשם ענישה כספית (אף המאשימה לא עתרה לכך).

סוף דבר

13. נוכח מכלול הטעמים שפורטו, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

א. 12 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם בתיק זה **עד יום 16.11.2014**. עונש זה ירוצה **במצטבר** לעונש המאסר בפועל שנגזר על הנאשם בת"פ (י-ם) 59146-03-11.

ב. מאסר על-תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יבצע עבירת רכוש מסוג עוון.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יבצע עבירת רכוש מסוג פשע.

ד. מאסר על תנאי לתקופה של חודשיים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יבצע עבירה של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ז אדר תשע"ה, 08 מרץ 2015, במעמד הצדדים.